

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 549 ●
● ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ;

Ξέρουν, αλλά δέν βιώνουν

Φοι άγνωστύν τό πραγματικό Πρόσωπο, πού γεννήθηκε, αὐτοί γιορτάζουν Χριστούγεννα χωρίς Χριστό. Άλλά Χριστούγεννα χωρίς Χριστό γιορτάζουν και όσοι γνωρίζουν τά Χριστούγεννα μόνο μέ τό μυαλό τους, όχι και μέ τήν καρδιά τους: σάν γνώσι, όχι σάν βίωμα.

Ό Ήρώδης άπηύθυνε στους θρησκευτικούς άρχηγούς τών Ίουδαίων τό γνωστό έρώτημα: «Πού ό Χριστός γεννάται;». Μέ πόση άγωνία περίμενε νά συναχθούν όλοι, για νά πληροφορηθή τόν τόπο γεννήσεως του νέου βασιλιά! (Ματθ. β΄ 4).

Γνώριζαν οι θρησκευτικοί εκείνοι ήγέτες, ότι θά έρχόταν ό Χριστός και πού θά γεννιόταν.

Γνώριζαν τίς σχετικές προφητείες και τή Βηθλεέμ, σάν πόλι γεννήσεως του Χριστού.

Άπάντησαν σωστά στο σχετικό έρώτημα του Ήρώδη (Ματθ. β΄ 5).

Ήσαν θρησκευτικοί άρχοντες μέ θεωρία, χωρίς όμως πράξι.

- Ήξεραν, αλλά δέν πίστευαν.
- Ήξεραν για τό Χριστό, αλλά δέν ποθοῦσαν τό Χριστό.
- Γνώσις, χωρίς πίστι, χωρίς άγάπη, χωρίς συγκίνησι, χωρίς ζωή.

Ποιά σχέσηι μέ τό Χριστό μπορεί νά έχουν θρησκευόμενοι άνθρωποι, πού γνωρίζουν μέν τήν άλήθεια, αλλά τήν προδίδουν και τήν δολοφονοῦν; Όποια σχέσηι έχει ό Διάβολος μέ τό Χριστό. Γνωρίζει ό Διάβολος τό Χριστό, αλλά Τόν πολεμάει ως Άντίχριστος.

Υποκριτικά Χριστούγεννα

● Υποκριτική ή σχέσηις μέ τή γέννησι του Χριστού! Σάν τά Χριστούγεννα του Ήρώδη. Κι εκείνος ρωτοῦσε νά μάθη. Ήθελε λεπτομέρειες για τή γέννησι του Χριστού (Ματθ. β΄ 7).

● Υποκριτής! *Άλλα είχε στό μυαλό του και άλλα παρουσίαζε στους μάγους «έξ άνατολών». Παρίστανε τόν ένδιαφερόμενο: «Που ό Χριστός γεννάται;» (Ματθ. β' 4). Παρίστανε τόν... έρευνητή! «Πορευθέντες έξετάσατε άκριβώς περί του παιδιού». Παρίστανε άκόμη και τόν προσκυνητή! «*Όπως κάγώ έλθών προσκυνήσω αυτόν» (Ματθ. β' 7-8)!

● Υποκριτική προσκύνησις! Για τόν Ηρώδη πάνω από τά Χριστούγεννα και τό Χριστό ήταν τό συμφέρον, ή έξουσία του. Προκειμένου νά κρατηθή στην έξουσία, πρέπει νά έξοντωθή ό Χριστός.

Πάνω από τό Χριστό τό συμφέρον!

● Υποκριτικά τά Χριστούγεννα και στόν τόπο μας. Τρέχουμε νά προσκυνήσουμε τό Χριστό, ένω Τόν δολοφονούμε! Σπεύδουμε για τή Χριστουγεννιάτικη λειτουργία, ένω διακόπτουμε βίαια μιá άλλη λειτουργία, τή λειτουργία τής ζωής, και μάλιστα μυριάδες φορές.

Μιά φορά τέλεσε τό έγκλημα τής παιδοκτουίας ό Ηρώδης, σφάζοντας τά παιδιά τής Βηθλεέμ, για νά κρατήση τό θρόνο του. Μυριάδες παιδιά, και όχι μιá φορά, αλλά κάθε χρόνο, έμεις σφάζουμε στόν τόπο μας, για νά κρατήσουμε τό θρόνο τής καλοπεράσεως.

Μέ τίς έκτρώσεις σφάζουμε και πολτοποιούμε κάθε χρόνο 300.000 έλληνόπουλα!

● Υποκριτές! Σκοτώνουμε τό Χριστό χτυπώντας καμπάνες χριστουγεννιάτικες!

Υποκριτικά τά Χριστούγεννα σ' ένα τόπο, πού δέν άγαπάμε τόν Ίησού Χριστό, ως «Παιδίον νέον», άφού κάθε νέο παιδί τό σκοτώνουμε, μέ τήν έκτρωσι, ή τό έμποδίζουμε νά ανακλιθώ στην φάτνη τής κνοφορίας, μέ τήν άποφυγή τής τεκνογονίας.

● Υποκριτικά, έλεεινά, κακομαθημένα, ματωμένα Χριστούγεννα!

Μή ψάχνετε για τό Χριστό!

Ό Χριστός δέν γεννιέται στα όφθίκια και στους τίτλους. Δέν γεννιέται στην ύ-

περοψία τής έξουσίας και στην οίησι των άρχόντων. Ό Χριστός γεννιέται στό λαό, στους ταπεινούς βοσκούς.

*Αν έρχόταν ό Χριστός σήμερα, δέν θα Του άνοιγαν τίς πόρτες τά μέγαρα των άρχόντων, τά βουλευτήρια, τά καπιτώλια, οι λευκοί οικoi, τά μέγαρα διεθνών οργανισμών. Θα τόν άφηναν έξω οι όρθόδοξοι ναοί, τό θρησκευτικό κατεστημένο.

Θά ζητούσαν γραπτή άδεια, προκειμένου νά μπή, νά λειτουργή και νά κηρύξη στό Ναό Του. Θα Τόν ρωτούσαν, σε ποιά Μητρόπολι άνήκει και άν πέρασε από τά άρμόδια γραφεία, νά ύποβάλλη σέβη!

Δέν θα άφηναν τό Χριστό νά έρθη και νά ζήση στό χώρο τής Έκκλησίας, έν όνόματι... του Χριστού!

● Γεννήθηκε ό Χριστός στην φάτνη. Δέν γεννήθηκε σε πλούτη.

Δέν μπορεί σήμερα ό Χριστός νά γεννηθώ, γιατί έχουμε χλιδή και πολυτέλεια.

Δέν μπορεί νά γεννηθώ στην ύπερηφάνεια, στα στολίδια, στα μεγαλεία.

Τής ταπεινώσεως τό στρωσίδι περιμένει, για νά γεννηθώ.

Τής άπλότητας τήν καρδιά, για ν' άναπαυθώ. Ό πλούτος τής Θεότητας είναι τυλιγμένος στα ράκη τής έκούσιας φτώχειας.

«Τί γάρ ευτελέστερον σπηλαιου;

Τί δέ ταπεινότερον σπαργάνων;

Έν οίς διέλαμψεν ό τής Θεότητός σου πλούτος,

Κύριε Δόξα σοι».

(ύπακοή Χριστουγένων)

● *Όπου ύπάρχει ή πολυτέλεια, δέν γεννιέται ή Άπλότητα.

● *Όπου φωλιάζει ή ύπερηφάνεια, δέν γεννιέται ή Ταπεινώσις.

● *Όπου στριμώχνεται τό μίσος, δέν γεννιέται ή Άγάπη.

● *Όπου δαγκώνει ή άντιπάθεια, δέν γεννιέται ή Συμπάθεια.

● *Όπου έπικρατεί ή φιλαργυρία, δέν γεννιέται ή έκούσια Πενία.

● *Όπου κυριαρχεί τό συμφέρον, δέν γεννιέται ή Προσφορά.

● Όπου έξουσιάζει ή διαφθορά, δέν γεννιέται ό Καθαρός.

Άχώρητος!

Η αγάπη συστέλλει τό Θεό· τόν κάνει νά χωράη παντού. Μέσα στό σῶμα τῆς Παρθένου ὁλος ό Θεός! Λέει ό ιερός Χρυσόστομος: «Ό άχώρητος εἰς μήτραν ἦλθε παρθευικήν· πῶς, εἶπέ μοι, καί τίνι τρόπῳ; Άποδειξαι μέν οὐκ ἔστιν· ἄν δέ ἐπί τήν πίστιν ἔλθης, ἐκείνη σέ πληροφορήσαι δυνήσεται» (Ε.Π.Ε. 13,150). Μετάφρασις: Ό Άχώρητος Θεός χώρεσε στή μήτρα τῆς Παρθένου. Γιά πές μου, τό πῶς καί μέ ποιό τρόπο; Φυσικά δέν μπορεῖ κανείς νά τό άποδείξη. Άν ὁμως φέρης τό θέμα στήν πίστι, ἐκείνη θά σέ πληροφορήση.

Η αγάπη συστέλλει τό Θεό. Σέ ένα ψυχίο τῆς θείας Κοινωνίας χωράει ὁλος ό άχώρητος Θεός!

Καί ὁμως υπάρχουν χωροί, πού δέν... χωράει ό Άχώρητος!

● Δέν χωράει στά πολυτελή σαλόνια. Καί τό βράδυ άκόμα τῶν Χριστουγέννων ὀργανώνουν «ρεβεγιόν» καί χαρτοπαίγνια καί «πάρτυ».

● Δέν χωράει στά διαβούλια τῶν ἰσχυρῶν· ή διπλωματία συσκοτίζει τό δίκαιο.

● Δέν χωράει στίς καρδιές τῶν ὑλιστῶν· ἔχουν «φρακάρει» άπό τίς ὑλικές ἐπιθυμίες.

● Δέν χωράει στά τηλεοπτικά κανάλια· ἄλλα άστέρια προβάλλονται, άστέρια τῆς λάσπης, ὄχι τό Άστρο τῆς Βηθλεέμ.

● Δέν χωράει στίς σκοτεινές συσκέψεις· ἐτοιμάζονται ραδιοῦργα σχέδια.

● Δέν χωράει ό Χριστός στά σύγχρονα σπίτια· διακοπές περιμένουν καί φαγοπότι. Όχι τό Χριστό τῆς ἐλεημοσύνης.

● Δέν χωράει σέ στενά μυαλά καί σέ στενές καρδιές· δέν μποροῦν καί δέν θέλουν νά σκεφτοῦν βαθειά, νά αγαπήσουν πλατειά. Καί ὅταν θρησκευοῦν, περιέργεια άνώφελη ἔχουν, ὄχι ἐνέργεια αγάπης.

Γεννήθηκε ό Χριστός;

● Ό Χριστός τῆς ἰστορίας γεννήθηκε.

- Ό Χριστός τῆς αγάπης γεννήθηκε.
- Ό Χριστός τῆς εἰρήνης γεννήθηκε.
- Ό Χριστός τῆς σωτηρίας γεννήθηκε.
- Ό Χριστός τῆς Ἐκκλησίας γεννήθηκε.

Ό δικός μας Χριστός γεννήθηκε;

Άφήσαμε νά γεννηθῆ στήν ψυχή μας ό Σωτήρας καί Λυτρωτής μας; Τόν δεχόμαστε μέ πίστι άκράδαντη, ὅτι εἶναι ό σαρκωμένος Θεός;

Ό δικός μας Χριστός γεννήθηκε; Άν ναι, ή τρίτη γέννησις Του θά εἶχε γίνη καί γιά μᾶς. Οἱ δυό ἄλλες γεννήσεις Του, ή προαιώνια άπό τόν Πατέρα καί ή ἐν χρόνῳ άπό τή Μητέρα, ἔχουν καθολικό χαρακτήρα. Η τρίτη εἶναι προσωπική. Ἐξαρτᾶται άπό τή δική μας κυρίως βούλησι.

Οἱ ἄλλες δυό, εἶτε ἐμεῖς τό θέλουμε εἶτε ὄχι, ἔχουν γίνει. Γιά τήν τρίτη εἶναι άνάγκη νά δώσουμε ἐμεῖς τή συγκατάθεσί μας, τήν προσωπική μας ἐπιλογή. Νά άνοίξουμε τή δική μας φάτινη. Νά στρώσουμε τόν τάπητα τῆς ταπεινώσεώς μας.

Άς πετάξουμε τίς ἀμπάρες τῆς προκαταλήψεως καί τῆς άμαρτίας, πού ἐμποδίζουν τό πέρασμά Του.

Άς άνοίξουμε τήν ἐξώπορτα τῆς ψυχῆς, πού λέγεται πίστις, καί τήν ἐσωπόρτα, πού λέγεται μετάνοια.

● Χριστός γεννᾶται!

● Χριστός γεννᾶται καί γιά μᾶς.

● Χριστός γεννᾶται καί γιά σᾶς.

● Χριστός γεννᾶται γιά ὁλους τοῦς ἀνθρώπους καί τοῦς λαούς τῆς γῆς.

Άρχιμ. Δανιήλ Γ. Άεράκης

Ό Τεχνίτης καί ή πρώτη ὕλη

«Τεχνίτης, εὐρών ὕλην χρησιμωτάτην, κάλλιστον ἀπεργάζεται σκεῦος. Ό Χριστός, εὐρών τῆς Παρθένου ἅγιον καί τό σῶμα καί τήν ψυχήν, ἔμφυχον ἑαυτῷ κατεχόσμησε ναόν».

Μετάφρασις: Όταν ό τεχνίτης βρῆ ἔκλεκτή ὕλη, κατασκευάζει κάλλιστο σκεῦος. Καί ό Χριστός, σάν βρῆκε τό ἅγιο σῶμα καί τήν ἅγια ψυχή τῆς Παρθένου, κατασκεύασε καί στόλισε τόν ἔμφυχο ναό γιά τόν ἑαυτό Του.

Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 35,470

25 Δεκεμβρίου - Χριστούγεννα

Ο ΑΒΑΤΟΣ ΕΓΙΝΕ ΒΑΤΟΣ

Ίαμβικός κανόνας

Στίς μεγάλες γιορτές, ὅπως οἱ Δεσποτικές, ψάλλονται διπλοὶ κανόνες στὸν Ὅρθρο: Ὁ ἓνας εἶναι πεζὸς (ἀπλούστερος). Ὁ ἄλλος λέγεται ἱαμβικός κι εἶναι δυσκολώτερος. Στὴ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων:

- Ὁ πεζὸς κανόνας ξεκινᾶ μὲ τὸ «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε...». Εἶναι δὲ συνταγμένος ἀπὸ τὸν ἅγιο Κοσμᾶ τὸ Μελωδὸ καὶ ἐμπνευσμένος ἀπὸ λόγῳ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

- Ὁ ἱαμβικός εἶναι ποιητικώτερος, γραμμένος μὲ ἰδιαίτερο μέτρο, σὲ ἀρχαῖζουσα γλῶσσα (σχεδὸν ὀμηρική). Εἶναι συνταγμένος ἀπὸ τὸ «ἀηδόνι» τῆς Ἐκκλησίας, τὸν χρυσορροᾶ ἅγιο Ἰωάννη τὸ Δαμασκηνοῦ. Ἀρχίζει δὲ μὲ τὸ «Ἔσωσε λαὸν θαυματοργῶν Δεσπότης...».

Ἀκούγοντας τὸν ἱαμβικὸ κανόνα τῶν Χριστουγέννων, εἶναι σὰν ν' ἀκοῦς παναρμόνια λύρα καὶ ἀγγελοκίνητη κιθάρα. Ἡ γλῶσσα του εἶναι ἀσφαλῶς δύσκολη, καὶ στὴν ἐποχὴ μας καθίσταται ἀκόμα δυσκολώτερη. Ὅσοι ὅμως ἔχουν καλλιεργημένο γλωσσικὸ αἶσθημα, καὶ πρό παντὸς κάποια θεολογικὴ εὐαισθησία καὶ ἀρέσκονται στὸ πνευματικὰ τερπνὸ καὶ ὠραῖο, χαίρονται νὰ προσεγγίζουν τοὺς ὑπέροχους ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας καὶ ν' ἀπολαμβάνουν τὴν ἀσύγκριτη φιλολογικὴ καὶ θεολογικὴ τοὺς ὁμορφιά.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνοῦ διέθετε σπάνιο ποιητικὸ χάρισμα. Τὸ ὄλο ἔργο ἀποτελεῖ ἀριστουργηματικὸ ποίημα. Ἐξυμνεῖ τὸν Ποιητὴ τοῦ Σύμπαντος, πού ἔγινε γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους ποίημα· τὸν Δημιουργὸ Θεό, πού γιὰ μᾶς δημιουργήθηκε, σαρκώθηκε, ἔγινε ἄνθρωπος.

Ἡ ἔκφρασις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἶναι μιὰ κιθάρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Στὴν πραγματικότητά βέβαια ἓνας ὁ κιθαριστής: τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Τὸ θαῦμα τῆς διαβάσεως

Ἄς δοῦμε τὸν εἶρμό, τὴν καταβασίᾳ τῆς ἀΐδης τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνα:

«Ἔσωσε λαὸν θαυματοργῶν Δεσπότης,
ὕγρον θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι.
Ἐκὼν δέ τεχθεῖς ἐκ Κόρης,
τρίβον βατὴν πόλου τίθησιν ἡμῖν
ὄν κατ' οὐσίαν ἴσον τε Πατρί
καὶ βροτοῖς, δοξάζομεν».

Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνική:

Ὁ Κύριος ἔσωσε θαυματοργικά
τὸ λαό Του.

Ἔκανε ξηρὰ, τὴν παλαιὰ ἐποχὴ,
τὸ ὑγρὸ κῦμα τῆς θάλασσης.

Καὶ τώρα γεννήθηκε ἐκούσια
ἀπὸ παρθένο Κόρη.

Ἄνοιξε δρόμο.

Ἔκανε βατό σὲ μᾶς τὸ δρόμο πρὸς οὐρανό.
Αὐτός, πού στὴ οὐσία εἶναι ἴσος

μέ τον Πατέρα,
έγινε ίσος και μέ μās τους ανθρώπους.
Γι' αυτό και Τόν δοξάζουμε.

Ό ύμνος αναφέρεται σέ θαύμα τής Παλ. Διαθήκης, πού προτυπώνει τό μυστήριο τής έκ Παρθένου γεννήσεως του Χριστού και τής σωτηρίας του λαού.

Τό θαύμα τής Παλαιάς Διαθήκης είναι ή διάβασις τής Έρυθράς θαλάσσης. Η έξοδος από τή σκλαβιά ήταν πραγματικότητα. Ό λαός μέ ήγέτη τό Μωυσή βρίσκεται καθ' όδόν προς τή γή τής έπαγγελίας. Πίσω του όμως ακολουθούν τά άρματα του Φαραώ.

Η άγωνία, ότι από στιγμή σέ στιγμή φτάνουν οι Αιγύπτιοι, γεννά άπόγνωσι. Σκέπτονται δέ και τό άνυπέμβλητο ύγρό έμπόδιο τής Έρυθράς θαλάσσης, και ή άγωνία τους όλο και μεγαλώνει.

Μέσα στή φοβία ή φωνή του Μωυσή ακούγεται βροντερή, ρίχνοντας φωτοβολίδες έλπίδας: «*Στήτε και όρατε τήν σωτηριάν τήν παρά του Κυρίου, ήν ποιήσει ήμιν σήμερον*» (Έξόδ. ιδ' 13).

Τό σημείο έρχεται! Ύψώνει τή ράβδο του ό Μωυσής και χτυπά σταυροειδώς τήν Έρυθρά θάλασσα, πού σπεύδει νά έξυπηρητήση τό σχέδιο του Θεού.

Σχίζεται στά δυό. Άνοιγεται δίοδος. Ύδάτινα τείχη δεξιά και άριστερά. Φάνηκε ό πυθμένας. Η θάλασσα ξηρά! Ό λαός του Θεού περνάει από τό δρόμο πού άνοιχτηκε μπροστά του. «*Και έποίησε Κύριος τήν θάλασσαν ξηράν και έσχίσθη τό ύδωρ*» (Έξόδ. ιδ' 21).

Οι Αιγύπτιοι ακολουθούν. Μπαίνουν. Άλλά μόλις πέρασε και ό τελευταίος Ίσραηλίτης στήν αντίπερα όχθη, ξανάκλεισαν τά νερά και έπνιξαν τά άρματα και τίς δυνάμεις του Φαραώ.

«*Τρίβον πόλου βατήν*»

Μέ τό θαύμα τής Έρυθράς άνοιξε δρόμος. Ό Χριστός γι' αυτό ήρθε στή γή, για νά μās άνοιξη δρόμο. «*Τρίβον βατήν πόλου τίθησιν ήμιν...*».

• Πόλος είναι ό ούρανός. Ό δρόμος προς τον Ούρανό ήταν άβατος.

• Αρχικά ό δρόμος προς τό Θεό ήταν άνοιχτός. Ό άνθρωπος είχε έπικοινωνία μαζί Του. Ήρθε ό Διάβολος και έβαλε τά συρματοπλέγματα τής άμαρτίας, έμποδίζοντας τήν πρόσβασι του ανθρώπου στό Θεό και τή θέωσί του.

• Νά τί έκανε ό σαρκωμένος Κύριος:

Ήκοψε τά συρματοπλέγματα τής άμαρτίας. Μέριασε τά έμπόδια. Ξανάνοιξε τό δρόμο προς τον Ούρανό.

Ό ιερός Χρυσόστομος συνδυάζει τά τρία άβατα.

• Έπρεπε ν' άνοιξη ό άβατος στον άνθρωπο ούρανός.

• Γι' αυτό ήρθε στή γή ό άβατος στήν άμαρτία Χριστός (ό Άναμάρτητος).

• Και σαρκώθηκε από τήν άβατο σέ μολυσμό Μαρία τήν Παρθένο.

«*Καθαράν σάρκα και άγίαν και άμωμον και άμαρτία άπάση γεγεννημένην άβατον έκ παρθενικής μήτρας άνελαβεν ό Χριστός, και τό οικειον διωρθώσατο πλάσμα*» (Ε.Π.Ε. 35,452). Μετάφρασις: Πήρε ό Χριστός από τήν παρθενική μήτρα τής Μαρίας καθαρή, άμωμο, άγία σάρκα, πού είναι άβατη στήν άμαρτία, και έτσι διώρθωσε τό δικό Του πλάσμα.

Αίωνες προτού ή έπιστήμη κάνει βατό τό δρόμο προς τό διάστημα, ό Χριστός μέ τή σάρκωσί Του έκανε βατό τό δρόμο προς τήν ούράνια Βασιλεία.

• Η όδός προς τον Ούρανό είναι άνοιχτή. Χρειάζεται έμεις, οι όδοιπόροι τής γής, ν' αλλάξουμε πορεία.

• Οι μάγοι, μόλις βρήκαν τό Χριστό, άλλαξαν πορεία. Η ίδια πορεία θά σημαίνε προδοσία του Σωτήρος και παράδοσις Του στον αίμοσταγή Ηρώδη.

• Άλλαγή πορείας! Νά πάρουμε τήν άγουσα προς τους Ούρανοίς. Άκολουθώντας πάντοτε τ' Άστέρι τής Βηθλεέμ, τό θέλημα του Κυρίου, «*πρός Πατριδα όδηγούμεθα*».

Πολλοί οι αντίχριστοι

«Μή ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδέ δειλιάσθω»
(Ἰωάν. ιδ' 27)

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀνησυχοῦσε γιά τούς χριστιανούς, τά πνευματικά του παιδιά, μήπως τευντώσουν τά αὐτιά τους νά δεχτοῦν τά ἀπατηλά μηνύματα ἐκείνων, πού ἦσαν «κνηθόμενοι τήν ἀκοήν» (Α' Τιμ. δ' 3).

Ὁ Χριστός τῆς πρώτης καί τῆς δευτέρας Παρουσίας εἶναι ὁ Ἥλιος. Αὐτόν ὁποῖος ἀκολουθεῖ, «οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς» (Ἰωάν. η' 12). Πολλοί παρασύρονται στήν ἐξέτασι τοῦ μελλοντικοῦ ἔκτακτου σημείου, πού ἔχει ποικίλα ὀνόματα, καί φυσικά δέν θά εἶναι τίποτε ἄλλο, παρά μιά ἀκόμα ἔξαρχις τοῦ κακοῦ.

- Πάντα τό Φῶς, πάντα καί τό κακό.
- Πάντα ὑπάρχει ἔντασις τοῦ κακοῦ.

Δέν εἶναι κακό νά προσέχη κανείς τήν ποικιλώνυμη σατανικότητα. Κακό εἶναι ν' ἀποπροσανατολίζεται. Ν' ἀποσύρη τό βλέμμα του ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, καί νά τρομοκρατηῖται μέ κάποιον ἐρχόμενο αντίχριστο. «Μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατά μηδένα τρόπον» (Β' Θεσ. β' 3).

• Κάθε ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, πού θέλει μάλιστα νά παρασύρη στήν ἄβυσσο τούς ἄλλους, εἶναι *υἱός τῆς ἀπωλείας καί ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας καί ἀντικείμενος καί αντίχριστος*.

• Ἄν τό πρόσωπο, πού ἄλλοτε λέγεται «ἀντικείμενος», ἄλλοτε «ὑπεραιρόμενος», ἄλλοτε «ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας», ἄλλοτε «υἱός τῆς ἀπωλείας», ἄλλοτε «ὁ κατέχων» (ὁ Παῦλος δέν χρησιμοποιοῖ τή λέξι «ἀντίχριστος»), εἶναι ἔκτακτο φαινόμενο, αὐτό δέν καταργεῖ τό ἄλλο, τό ἀπέριως σπουδαιότερο. Ποιό;

• Ὅποιοι πηγαίνει θεληματικά κόντρα στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, γίνεται ἀντικείμενος. Ἄς θυμηθοῦμε γιά πιό θέμα σέ ἄλλη ἐπιστολή του ὁ Παῦλος ἀναφέρει τό Διάβολο ὡς «ἀντικείμενον». Γιά τό

θέμα τῆς τεκνογονίας. Λέει: «Βούλομαι νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμήν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λουδορίας χάριν» (Α' Τιμ. ε' 14).

Σήμερα οἱ λεγόμενοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί καταπατοῦν ἀσύστολα τό θέλημα τοῦ Θεοῦ γιά τήν παιδοποιᾶ. Μετέρχονται τά πονηρότερα μέσα γιά ν' ἀποφύγουν τήν τεκνογονία. Εἶναι ἢ δέν εἶναι, κατά τόν Παῦλο «ἀντικείμενοι»;

• Ἄν μιά φορά μᾶς ἐνδιαφέρῃ, ποιός σέ κάθε ἐποχή εἶναι ὁ θρονιασμένος ἀντικείμενος, *χίλιες φορές* ἄς μᾶς ἐνδιαφέρῃ νά μή γινώμαστε ἐμεῖς ἀντικείμενοι στό Θεό, *ἀντίχριστοι*.

• Ἡ θεοποίησης εἶναι ἀπό τά πιό ἔντονα χαρακτηριστικά τῆς ἐποχῆς μας. Ὅ,τι θρονιάζεται στίς καρδιές τῶν πολλῶν εἶναι «θεός» γιά τόν κόσμο.

Κάποτε «ὁ ἀντικείμενος καί ὑπεραιρόμενος», ὡς εἰδωλο, στήνεται καί μέσα στούς δικούς μας ναοῦς! Ὅχι διότι τούς ναοῦς μας καταλαμβάνουν βάρβαροι καί τούς βεβηλώνουν, ὅπως συνέβη σέ κράτη δεδηλωμένου ἀθεϊσμοῦ.

Τό ἄλλο εἶναι χειρότερο: Μέσα στόν ὀρθόδοξο Ναό στήνεται τό εἰδωλο, ὁ «ὑπεραιρόμενος», αὐτός πού «κουμαντάρει» ἐγωιστικά τά πάντα, αὐτός πού «φιγουράρει» σάν παγῶνι, αὐτός πού ἀπαιτεῖ ὅλοι νά τόν προσκυνοῦν καί νά σκύβουν τό κεφάλι σέ κάθε ἀνοησία του. «*Εἰς τόν ναόν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεόν καθίσαι*».

• Ὅταν θεοποιῶνται οἱ τύποι, ὅταν θρησκευοῖται ἡ Ἐκκλησία, ὅταν ἐξωθηῖται ὁ Χριστός στό περιθώριο, ὅταν ἀγνοηῖται τό εὐαγγέλιό Του, τότε δέν ἔχουμε ἀντίχριστη συμπεριφορά;

• Ἀντί νά δίνουμε, λοιπόν, σημασία στά «ἀντικείμενα», ἄς προσέχουμε τά κείμενα, τά ιερά, τά θεόπνευστα κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

• Ἄντί νά φοβώμαστε τόν ὁποιοδήποτε «ἀντικείμενον», νά εἶμαστε ἐνωμένοι μέ τόν «κείμενον», «ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός» (Α΄ Κορ. γ΄ 12).

Καθένας, πού δέν δέχεται τό Χριστό ὡς σαρκωμένο Θεό, πολύ δέ περισσότερο Τόν πολεμάει, εἶναι ἀντίχριστος. Ἐπιλέει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης στίς Ἐπιστολές του, πού μόνο σ' αὐτές ἀναφέρεται τό ὄνομα «ἀντίχριστος» (οὔτε στήν δευτέρα πρὸς Θεσσαλονικεῖς οὔτε στήν Ἀποκάλυψι ἀναφέρεται, ὅσο καί ἂν ἐπιμένουν οἱ κατ' ἐπάγγελμα ἀντιχριστολογῶντες!). Λέει ὁ Ἰωάννης: «Καί νῦν ἀντίχριστοι πολλοί γεγόνασιν. Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ μή ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τόν πατέρα καί τόν υἱόν. Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τόν υἱόν οὐδέ τόν πατέρα ἔχει» (Α΄ Ἰωάν. β΄ 18-23).

• Σημασία δέν ἔχει ἡ πολυπραγμοσύνη γύρω ἀπό τό πρόσωπο τοῦ ἀντιχρίστου. Σημασία ἔχουν δύο σχετικά.

• Τό ἕνα: Πάντοτε μισοῦνται καί πολεμοῦνται οἱ ἀληθινοί χριστιανοί.

• Τό ἄλλο: Οἱ χριστιανοί στηρίζονται ὄχι στόν ἀντίχριστο, ἀλλά στό Χριστό.

Δυστυχῶς, πολλοί τρομοκρατοῦν τούς ὀλιγοψύχους μέ τόν «ἀντίχριστο».

• Ὁ πιστός δέν πολυπραγμονεῖ γύρω ἀπ' τήν ἄπαξ ἀναφορά τοῦ Παύλου σ' ἕνα μυστηριώδες πρόσωπο σατανικῆς συμπεριφορᾶς καί σατανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἀλλ' ἀσχολεῖται μέ τό αὐτονόητο ἔργο ὅλων τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων ὅλων τῶν αἰώνων.

Ξέρετε πῶς μοιάζουμε;

Μᾶς ἔχουν κυκλώσει πολλές φλόγες καί ἐνῶ καιγόμαστε, ἐμεῖς δέν ἀσχολούμαστε μέ τό πῶς θά γλυτώσουμε ἀπ' τό στόμα τους ἢ πῶς θά τίς σβήσουμε, ἀλλά τρέμουμε μιά μόνο φλόγα πού... κάποτε θά ἔρθῃ!

Μεγαλύτερη ἐπιτυχία τοῦ μεγάλου Ἀντιχρίστου, τοῦ Διαβόλου, ἀπό αὐτήν δέν ὑπάρχει! Καιγόμαστε ἀπό τούς πολλούς ἀντιχρίστους του, καί ἐκεῖνος μᾶς ἐπεισε νά μή τούς φοβώμαστε, ἀλλά νά τρέμουμε κάποιον πού... θά ἔρθῃ!

Καί στήν κόλασι ἀκόμα οἱ ἀπρόσεκτοι καί περίεργοι «χριστιανοί» θά σακωνῶνται γιά τό ποῖος εἶναι τελικά καί ἂν ἦρθε ἢ δέν ἦρθε στή γῆ ὁ ἀντίχριστος!

Μερικοί ἔχουν καταληφθῆ ἀπό ἄγχος, ὅτι δέν θά μποροῦν πιά νά κάνουν τίποτε, ἀφοῦ μάλιστα εἶναι... σίγουρο, ὅτι θά προσπαθήσουν νά τούς σφραγίσουν μέ κάποιο «χάραγμα» τοῦ ἀντιχρίστου, ὅτι θά μεταβληθοῦν αὐτόματα σέ ἄβουλα νούμερα, σέ ἀγέλη κάποιου ἀριθμοῦ!

Ἄλλοίμονο!

• Τότε, πού πάει τό Αἷμα τῆς Καινῆς Διαθήκης;

• Ποῦ πάει ἡ παντοδυναμία τοῦ Χριστοῦ;

• Ποῦ πάει ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου;

• Ποῦ πάει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, πού τά «πάντα ἰσχύει» (Φιλιπ. δ΄ 13) ὁ πιστός;

• Ποῦ πάει ἡ βεβαιότητα, ὅτι θά καταλυθῆ τό κράτος τοῦ ἀντιχρίστου Διαβόλου τελείως;

Ὁ πιστός χριστιανός, ἕνα φοβᾶται: Νά μή παραδοθῆ στους πειρασμούς καί θελήσῃ μόνος του νά γίνῃ ἄβουλο νούμερο σκοτεινῶν δυνάμεων. Δέν φοβᾶται τήν ὑποδούλωσι τῆς βουλήσεώς του κατὰ τόν ὁποιοδήποτε μαγικό τρόπο. Γιατί κάτι τέτοιο δέν γίνεται.

Δέν ταράζεται ἀπό τό σύνδρομο τῆς θρησκευτικῆς τρομοκρατίας, πού ἔχει καταλάβει ἀστήρικτους καί ἀνόητους. Στηριγμένος ὁ πιστός σέ ὅσα ἡ Γραφή βεβαιώνει, κάπως ἔτσι ἀντιστέκεται:

— Φύγετε τῆς ἐσχατομανίας τὰ παιδιά, πού θέλετε νά μέ τρομάξετε μέ τόν ἐρχομό τοῦ... ἀντιχρίστου! Ἐγώ ἔχω τό δικό μου Κύριο, τό Χριστό μου, πού ἦρθε. Καί Τόν περιμένω νά ξανάρθῃ γιά νά πάρῃ ἀκόμα πῖο κοντά Του ὅλους τούς εὐσεβεῖς. «Ὁ Κύριος ἐγγύς!»

Τίς σκιές δέν τίς φοβᾶμαι! Μῆτε τὰ «μορμολύκια» καί τὰ φαντασιοκοπήματα. Ζῶ στό φῶς τῆς ἀλήθειας. Ἀνήκω στό στρατό τοῦ Ἰησοῦ, στήν Ἐκκλησία τῆς χαρᾶς καί τῆς ἐλευθερίας.

Δ. Γ. Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Γιά μιá ἐλκυστική λατρεία

Γνήσιος καθρέφτης τῆς ζωντανῆς, τῆς ἐν πνεύματι λατρείας, τῆς δεκτῆς ἀπό τοῦ Θεοῦ, εἶναι τό 14ο κεφάλαιο τῆς Α΄ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς. Γιά νά κατανοήσουμε τά λεγόμενα ἀπό τόν ἀπόστολο Παῦλο, ἀνάγκη ν' ἀναφέρουμε τήν ἀφορμή. Τά χαρίσματα τῆς γλωσσολαλίας καί τῆς ἐρμηγείας γλωσσῶν ἐγιναν κυρίως ἡ ἀφορμή, γιά νά γράψῃ ὁ μέγας Ἀπόστολος τά ἀθάνατα λόγια του σχετικά μέ τόν τρόπο τῆς ἀληθινῆς λατρείας.

Ἄν θέλαμε νά συνοψίσουμε σέ τέσσερις ἐνότητες τή λειτουργική διδασκαλία τοῦ Παύλου, θά λέγαμε:

- **Πρῶτον**, ὁ **σκοπός** τῆς λατρείας. Εἶναι ἡ **οἰκοδομή** τῶν πιστῶν. Ὅ,τι γίνεται μέσα στήν ἐκκλησία τήν ὥρα τῆς λατρείας, πρέπει νά οἰκοδομῆ. Διαφορετικά εἶναι, τό ὀλιγώτερο, περιττό.

Σκοπός δέν εἶναι νά λεχτοῦν τά γράμματα, γιά νά... ἱκανοποιηθῇ ὁ Θεός!

Σκοπός εἶναι νά λεχτοῦν τά γράμματα, γιά νά οἰκοδομηθῇ ὁ λαός. Αὐτός, λοιπόν, πού ἐμφανίζει τήν ὥρα τῆς λατρείας κάποιο χάρισμα, ἔστω κι ἂν εἶναι γλωσσολαλία, δέν οἰκοδομεῖ, ὅπως οἰκοδομεῖ ὁποιος διδάσκει ἀπλᾶ καί κατανοητά τό ἐκκλησίασμα. Τονίζει σχετικά ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Ὁ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομῆν καί παράκλησιν καί παραμυθίαν. Ὁ λαλῶν γλῶσση ἑαυτόν οἰκοδομεῖ, ὁ δέ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 3-4). Τό ἴδιο καί σήμερα. Ὅποιος στή λατρεία ἐμφανίζει ἕνα χάρισμα, π.χ. μουσικοῦ ταλέντου, καλλιφωνίας, σωστῆς ἀπαγγελίας, ἂν δέν οἰκοδομῇ τό λαό, καθίσταται ἀχρηστος.

Ἄν, λοιπόν, εἴμαστε ζηλωτές γιά τήν ἀληθινή λατρεία τοῦ Θεοῦ, ἂν θέλουμε ν' ἀρέσουμε στό Θεό, ὀφείλουμε νά τελοῦμε τά τῆς λατρείας μέ μοναδικό γνώμονα τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τήν ὠφέλεια τῶν ἀδελφῶν. «Ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευματῶν, πρὸς τήν οἰκοδομῆν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 12).

- **Δεύτερον**, ὁ **τρόπος** τῆς λατρείας: Μέ **νόημα** πρέπει νά λέγωνται ὅλα μέσα στή λατρευτική σύναξι.

Ἄν ὁ Παῦλος δέν ἤθελε τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας στή λατρεία, ἀφοῦ ὄχι μόνο δέν οἰκοδομοῦσε, ἀλλά καί ἀκαταστασία προκαλοῦσε, πολύ περισσότερο δέν θά ἀνεχόταν **ἀκαταλαβίστικα** λόγια καί ἀκαταλαβίστικο τρόπο ἀναγνώσεως καί ψαλίσματος. Δεν βιώνει ὁ λειτουργούμενος κάτι πού δέν κατανοεῖ. Οὔτε εἶναι μέσα στό πνεῦμα τῆς θείας μυσταγωγίας ἡ προσφορά ἀκατονοητῶν λόγων.

Ἄν ὁ Παῦλος ἀποκλείῃ χαρίσματα Ἁγίου Πνεύματος ἀπό τή λατρεία, πόσο μάλλον ἀνθρώπινες **ἐπιδείξεις!** Ὅ,τι λέγεται στήν ἐκκλησία, πρέπει νά εἶναι κατανοητό καί στό μυαλό τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ σχετική διδασκαλία τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δέ καί τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δέ καί τῷ νοῖ» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 15).

Φανταστῆτε νά εἰσέλθῃ μέσα στήν ἐκκλησία κάποιος *«ιδιώτης»*, κάποιος πού δέν ἔχει πολλή σχέση μέ τήν πίστι. Ἀκούγοντας μουρμουρίσματα καί μακρόσυρτα μουσικά κομμάτια ἡ ἀκατανόητα λόγια, τί ἐντύπωσι θά σχηματίσῃ; Ἀπαντᾷ ὁ Παῦλος στό ἐρώτημα: Ὁ ἄπιστος θά πῇ, ὅτι τρελλάθησαν οἱ χριστιανοί!

Καί τό νά μᾶς πῇ κάποιος τρελλούς, γιατί δέν μπορεῖ νά συλλάβῃ τό ὑπέρολογο

τοῦ μυστηρίου ἢ τῆς πνευματικῆς ζωῆς, αὐτό εἶναι ἔπαινος. Τό νά μᾶς πῆ ὁμῶς τρελοῦς, διότι ἐνεργοῦμε ἄσκοπα ἢ μιλάμε ἀκατανόητα, τότε δυσφημεῖται ἡ πίστις μας. «Ἐάν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τό αὐτό καί πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δέ καί ἰδιώται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἔροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 28).

● Ὁ λαός δέν εἶναι παθητικός δέκτης τῶν λεγομένων καί τελουμένων. Συμμετέχει ὀλόψυχα. Καί ἀπαντᾷ μέ τό «**Ἀμήν**». Πῶς, λοιπόν, θά πῆ ὁ λαός τό «Ἀμήν» γιά πράγματα, πού δέν τά καταλαβαίνει; «Ἐάν εὐλογῆσῃ τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τόν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἔρει τό Ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; Ἐπειδή τί λέγεις οὐκ οἶδε» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 16). Ἐν δοξολογῆς τό Θεό μέ τό δικό σου πνευματικό χάρισμα, χωρίς νά καταλαβαίνῃ ὁ λαός τί λές, πῶς θά ἀκουσῇ τό Ἀμήν;

● Καλή εἶναι καί ἡ ὑψηλή θεολογία, καλή εἶναι καί ἡ ἄρτια ἀπόδοσις μουσικῶν κομματιῶν, καλή εἶναι καί ἡ τήρησις τοῦ τυπικοῦ. Τό κύριο ὁμῶς πρόβλημα εἶναι, τί οἰκοδομεῖ τό λαό. Καί φυσικά ὁ πιστός λαός οἰκοδομεῖται μέ λόγια προσευχῆς καί κηρύγματος ζωντανά, κατανοητά, ἐλκυστικά. Γι' αὐτό λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Θέλω πέντε λόγους διά τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καί ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ (γλωσσολαλία)» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 19).

● **Τρίτον**, τό **πλάισιο**, ὅπου κινεῖται ἡ σωστή λατρεία. Εἶναι ἡ **τάξις**, πού πρέπει νά ἐπικρατῇ στό ναό. Τάξις ὄχι μόνο ἐξωτερική, σέ θέματα εὐπρεπείας καί καθαριότητος, ἀλλά καί ἐσωτερική, σέ θέματα τυπικοῦ, ὠραρίου καί ἡσυχίας.

Δέν εἶναι γήπεδο ἡ ἐκκλησία, νά τρέχουν ἀπ' ἐδῶ καί ἀπ' ἐκεῖ μικροί καί μεγάλοι. Ἡ τάξις καί ἡ ἡσυχία ἀποτελοῦν βασικές προϋποθέσεις, γιά νά πλησιασῇ ὁ ἄλλος στό ναό. Ἐν πρόκειται τήν ταραχή καί τό ἄγχος τοῦ κόσμου νά τό συναντήσῃ καί στό ναό, πρὸς τί νά ἔλθῃ; «Πάντα κατά τάξιν καί εὐσχημόνως γινέσθω» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 40).

● **Τέτατον**, τό **ὑψος**. Εἶναι ἡ **ζωντάνια**. Ἡ φωτιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπό τό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ μεταδίδεται σέ κάθε **ὑπερῶο**, σέ κάθε λατρευτικό ὀρθόδοξο κέντρο. Καί ἀπό ἐκεῖ σέ κάθε ψυχή. Οἱ πιστοί, παγωμένοι ἀπό τή βαρυσχημωνιά τοῦ κόσμου, ἔρχονται στό ναό, νά ζεσταθοῦν, νά πυρακτωθοῦν, νά ξεσηκωθοῦν σέ ἱερό πόλεμο.

Πῶς θά ξεσηκωθοῦν στρατιῶτες γιά πόλεμο, ἂν δέν ἀκούσουν συγκεκριμένο καί ζωηρό σάλπισμα; Πῶς θά διεγερθῇ τό πνευματικό ἐνδιαφέρον τῶν χριστιανῶν, ἂν δέν ἀκουσῇ στήν ἐκκλησία σάλπισμα, «εὐσημος λόγος», ζωντανή διδασκαλία; «Ἐάν ἀδηλον φωνήν σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον; Οὕτω καί ὑμεῖς διά τῆς γλώσσης, ἔάν μὴ εὐσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τό λαλούμενον; Ἐσεσθε γάρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 8-9).

* * *

Ἐάν ἐπανέλθουμε στόν τρόπο τῆς λατρείας κατά τήν ἀρχαία Ἐκκλησία, θά ξαναγίνῃ **θέλητρο** καί ἡ δική μας λειτουργία. Θά θέλῃ καί θά ἐλκῆ, καί αὐτοῦς ἀκόμη τοῦς ἀδιάφορους.

Ὁ ἅγιος Αὐγουστίνος γράφει γιά τήν ἐπίδρασι, πού εἶχε πάνω του ἡ λατρεία τῶν χριστιανῶν: «Πόσον ἔκλαυσα ὅταν ἄκουσα τοὺς ἕμνους σας, τοὺς ψαλμούς σας, τοὺς γλυκεῖς ἤχους, πού ἐδοноῦσαν τήν ἐκκλησία σας! Πόσον συγκίνησιν ἐδοκίμασα! Ἐκυλοῦσαν μέσα εἰς τά αὐτιά μου, μετέφεραν τήν ἀλήθειαν μέσα εἰς τήν καρδίαν μου. Ἐνα μεγάλο ρεῦμα εὐσεβείας μέ συνεκλόνηζε καί δάκρυα ἔτρεχαν εἰς τό πρόσωπόν μου καί μου ἔκαμναν τόσον καλόν» (Ἐξομολογήσεις, ΙΧ).

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀναγκαῖες συστάσεις

Β' Κορ. γ' 1

Συστατικά

Συστατικά γράμματα συνήθως απαιτούνται προκειμένου κάποιος νά πετύχει ἕνα στόχο του. Ἄλλά καί συστατικά ζητοῦν πρόσωπα καί οργανισμοί, προκειμένου νά προσλάβουν κάποιο πρόσωπο στήν ὑπηρεσία τους. Φυσικά δέν εἶναι κατακριτέα ἡ διαδικασία αὐτή. Πῶς π.χ. μιά κοπέλλα νά πῆ τό *Ναίς* ἕνα νέο, προκειμένου νά συνάψουν γάμο, ἄν δέν ζητήση συστατικά ἀπό φερέγγυα πρόσωπα; Πῶς νά δεχτῆ στήν ὑπηρεσία του κάποιος ἕναν ὑπάλληλο, ἄν δέν ἔχη συστάσεις ἀπό ἀμερόληπτη πηγῆ;

Ἡ ἀπόστολος Παῦλος εἶχε ἀνάγκη συστάσεων; Ἀσφαλῶς ὄχι! Καί ὅμως, δυό φορές χρειάστηκε αὐτί ἡ σύστασις.

• Ἡ μιά, ὅταν γιά τήν πρώτη Ἀποστολική Ἐκκλησία ὁ Παῦλος ὄχι μόνο ἦταν ἄγνωστος ὡς ἀπεσταλμένος Κυρίου, ἀλλ' ἀντίθετα, ἦταν γνωστός ὡς διώκτης τῶν χριστιανῶν. Κάποιος βρέθηκε, πού τόν πῆρε ἀπό τό χέρι καί τόν συνέστησε στούς Ἀποστόλους. Ὁ Βαρνάβας.

Μετά τή θαυμαστή κλήσι καί μεταμόρφωσι τοῦ Σαῦλου στή Δαμασκό, στάλθηκε ἀπό τούς ἐκεῖ Μαθητές τοῦ Χριστοῦ στήν Ἱερουσαλήμ. Ἐκανε πολλές ἀπόπειρες μόνος του ὁ Σαῦλος νά πλησιάση τούς Ἀποστόλους καί νά συνδεθῆ μαζί τους. «Ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς».

Ἄλλά δέν τά κατάφερε. Ἦσαν ὅλοι «κουμπωμένοι». Γεμᾶτοι ὑποψία γιά τήν παρουσίαν του, ἔστω κ' ἄν ὅλο του τό ὕψος ἦταν τώρα διαφορετικό. Μερικοί θά τόν ὑποψιάζονταν γιά κατάσκοπο, γιά «προβοκάτσια»! «Πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μή πιστεύοντες ὅτι ἐστί μαθητής».

Τότε ἀκριβῶς ἐφανίστηκε ὁ Βαρνάβας. Ἀναλαμβάνει νά τόν συστήσῃ. Ὁ πρῶν ὕβριστής, εἶναι τώρα ὑμνητής τοῦ Χριστοῦ. Ὁ πρῶν πολέμιος, εἶναι τώρα πιστός τοῦ Κυρίου. Ὁ πρῶ-

ν ἐκπορθητής τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει κληθῆ τώρα ἀπό τόν Οὐρανό νά γίνῃ ὁ σπουδαιότερος ἐργάτης στήν οἰκοδομή τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄς δοῦμε τόν συστατικό τρόπο τοῦ Βαρνάβα: «Βαρνάβας δέ ἐπιλαβόμενος τόν Σαῦλον ἤγαγε πρὸς τούς ἀποστόλους, καί διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τόν Κύριον καί ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καί πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ» (Πράξ. θ' 26-27).

• Ἡ ἄλλη ἀνθρώπινη σύστασις γιά τό πρόσωπο καί τό ἔργο τοῦ Παύλου ποιά εἶναι;

Προτοῦ νά τήν δοῦμε, ἀφοῦ ἔχει ἄμεση σχέση μέ τή Β' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή, ἄς τονισθῆ, ὅτι ὁ Παῦλος δέν εἶχε ἀνάγκη συστάσεως ἀπό ἀνθρώπου. Ὅπως ὁ Βαπτιστής Ἰωάννης εἶχε τή σύστασι τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ (Μαθ. ια' 11), ἔτσι καί ὁ Παῦλος εἶχε συστατική μαρτυρία τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν, μετά τό ὄραμα τῆς Δαμασκοῦ, ὁ Θεός στέλνῃ ἕνα ἀπό τούς πιστότερους χριστιανούς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τόν Ἀνανία, νά συναντήσῃ τόν νεόκλητο Ἀπόστολο, παρέχει καί ὅλα τά συστατικά στοιχεῖα:

Τό ὄνομά του.

Τήν κατοικία, πού φιλοξενεῖται.

Τήν στάσι, πού τήν ὥρα ἐκείνη βρισκόταν.

Τό σπουδαῖο ρόλο του.

Τή μεγάλη ἐμπιστοσύνη, πού τόν περιέβαλε:

«Ἐἶπε δέ πρὸς τόν Ἀνανίαν ὁ Κύριος Πορέου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βασιτάσαι τό ὄνομά μου ἐνώπιον ἔθνῶν καί βασιλέων υἰῶν τε Ἰσραὴλ· ἐγὼ γάρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτόν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν» (Πράξ. θ' 15-16).

• Ἐνα τέτοιο πρόσωπο, ὅπως ὁ Παῦλος, πού εἶχε συστατικά τῆς ἀποστολικῆς του γνησιότητος ἀπό τόν ἴδιο τόν Κύριο καί ἀπό τήν Ἀποστολική Ἐκκλησία, ἦλθαν μερικοί ψευδάδελεφοί νά

τό ἀμφισβητήσουν. Ἐμφισβητοῦσαν τό πρόσωπό του. Ἄλλοίωσαν τό χαρακτήρα τῆς προσφοράς του, τό ρόλο τῆς διακονίας του.

Ἐμφισβήτησις ἢ ἐμπιστοσύνη; (στ. 1)

Ἐπρεπε ν' ἀσχοληθῆ μέ αὐτούς ὁ Παῦλος; Ἄλλοι θά ποῦν, ὅτι ἔπρεπε νά τούς ἀγνοήσῃ. Ὁ ἴδιος ὅμως κρίνει διαφορετικά. Θά μπορούσαμε νά ποῦμε, ὅτι ὅλη ἡ Β' πρὸς Κορινθίους εἶναι μία κατ' ἀνάγκην αὐτοσυστάσις. Τόν ἀνάγκασαν (Β' Κορ. ιβ' 11) νά μιλήσῃ γιά τόν ἑαυτό του, νά στηρίξῃ τό ἀποστολικό του κύρος.

Μιλάει γιά αὐτονόμια, πρᾶγμα ὅμως, πού ἦταν ἀναγκαῖο, ἀφοῦ ἡ ἐμφισβήτησις τοῦ ἔργου του σήμαινε ἀλλοίωσι τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, καί ἐπομένως διαστροφή τῶν πάντων.

Μέ σφιγμένη τήν καρδιά συνιστᾷ τόν ἑαυτό του (τό βλέπουμε περισσότερο στό 6ο κεφάλαιο). Ἄλλά καί μέ παράπονο. Θά τό διατυπώσῃ στό τέλος τῆς Ἐπιστολῆς: «Ἐγώ ὄφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι» (Β' Κορ. ιβ' 11).

Στό τρίτο κεφάλαιο θέτει τό θέμα κατὰ ἐρωτηματικό τρόπο: «Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτούς συνιστάνειν; Ἡ μή χρῆζομεν ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;» (στ. 1). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ἀρχίζομε πάλι νά συσταίνουμε τούς ἑαυτούς μας; Ἡ μήπως χρειαζόμαστε, ὅπως μερικοί, συστατικές ἐπιστολές πρὸς σᾶς, ἢ συστατικές ἀπό σᾶς;».

● Ἡ ἀπάντησις ἀσφαλῶς εἶναι ἀρνητική. Ὅχι, δέν εἶχε ἀνάγκη συστατικῶν καί προβολῆς ὁ Παῦλος. Ὅχι ἀπλῶς διότι εἶχε τά συστατικά τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί διότι οἱ ἴδιοι, πρὸς τούς ὁποίους ἀπευθύνεται, ἦσαν συστατικές ἐπιστολές. Ἄλλοίμονο, ἂν ὁ φυσικός πατέρας ἔχει ἀνάγκη ν' ἀποδεικνύῃ κάθε μέρα στά παιδιά του, ὅτι εἶναι ὁ πατέρας τους!

Ποῦ περισσότερο στήν περίπτωσι τῶν Κορινθίων, πού ὄχι ἀπλῶς ὁ Παῦλος τούς εἶχε γεννήσει «διά τοῦ εὐαγγελίου» (Α' Κορ. δ' 15), ἀλλά καί μέ δάκρυα καί πόνο φανέρωνε τή στοργή καί τή φροντίδα του γι' αὐτούς.

● Δέν ἔχει ἴχνος ἐπάφσεως ὁ λόγος ἐδῶ τοῦ Παύλου. Δέν τόν ἐνδιαφέρει ἡ δική του προβολή. Ἄλλωστε ἀντέδρασε δυναμικά, ὅταν μερικοί τόλμησαν νά τόν κάνουν ἀρχηγό τους.

Ἐπιβάλλεται νά μιλήσῃ γιά συστατικά, διότι τό ἀποστολικό του ἔργο, πού ἐμφισβητοῦσαν οἱ ψευδάδελφοι, ἦταν συστατικό τῆς ὅλης δομῆς τῆς Ἐκκλησίας.

● Ὁ Παῦλος δέν εἶχε ἀνάγκη νά τοῦ συστήσῃ κανεῖς τούς Κορινθίους. Τούς γνώριζε ἕνα πρὸς ἕνα. Ἦσαν παιδιά του, ἔστω καί καμμιὰ φορά ἄτακτα. Πάντως καί τά γνώριζε ὡς καλός «ποιμήν» καί τά φρόντιζε.

● Ὁ Παῦλος δέν εἶχε ἀνάγκη νά τόν συστήσουν στούς Κορινθίους ἢ στίς λοιπές ἐκκλησίες. Ἦταν τόσο σημαντική ἡ παρουσία του καί τόσο ἀνεξίτηλη ἡ ἀγάπη του! Ὡς Χριστομίμητος μπορούσε νά ἐπαναλαμβάνῃ: «Καί γινώσκω τά ἐμά καί γινώσκομαι ὑπό τῶν ἐμῶν» (Ἰωάν. ι' 14).

● Ὅσοι ἔχουν ὑπόστασι, δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό σύστασι. Οἱ ψευδάδελφοι, πού δέν εἶχαν καμμία γνήσια ὑπόστασι, ἐπεδίωκαν συστάσεις καί προβολές ἀπό τούς ἄλλους. Καί τό ὑπαινίσσεται ἐδῶ. «Ἡ μή χρῆζομεν ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;» (στ. 1).

Δέν τό λέγει, γιά νά προσβάλλῃ τούς ψευδάδελφους, ἀφοῦ ἄλλωστε ἀνώνυμα μιλάει, ἀλλά γιά νά δείξῃ, ὅτι ὁ γνήσιος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου δέν χρειάζεται ἐνθρονίσεις γιά νά ἐπιβληθῇ στίς καρδιές τῶν πιστῶν. Ὁ λόγος του καί ἡ ἀγάπη του ἔχουν θροναισθῆ μόνα τους.

● Συστατικά ἔδινε ὁ ἴδιος ὁ Παῦλος γιά συνεργούς του ἢ μαθητές του. Ἄλλ' ἦταν περιπτώσεις, πού χρειαζόνταν. Πῶς π.χ. ὁ Φιλήμων στίς Κολασσές θά ξαναδεχόταν στό σπίτι του τόν κλέφτη καί δραπετή δούλου του, τόν Ὀνήσιμο; Πού νᾶξερε, ὅτι ὁ Ὀνήσιμος ἔχει ἀλλάξει ριζικά κοντά στόν Παῦλο; Χρειάστηκε νά γράψῃ ὁ Παῦλος τήν πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολή, πού δέν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρά συστατική ὑπέρ ἐνός δούλου, πού ὅμως ἐν Χριστῷ ἔγινε ἀδελφός.

Καί γιά ἄλλους εἶπε λόγους συστατικούς καί ἐπαινετικούς ὁ Παῦλος, ὄχι κολακεύοντας, ἀλλά γιά νά στηρίξῃ τήν ἐμπιστοσύνη τῶν χριστιανῶν στά πρόσωπα, στούς συνεργούς, πού ἀναλάμβαναν μία ὑπεύθυνη ἀποστολή.

Γιά τόν ἑαυτό του ὅμως δέν θέλει συστατικά. Θεωρεῖ δέ, ὅτι καί ἡ ἀγάπη του δέν ἔχει ἀνάγκη συστάσεως. Ἦταν δεδομένη. Κάποτε οἱ ἐμφισβητίες προκαλοῦν τέτοια θλίψι στούς γνησίους καί ἀνεγνωρισμένους κύρους ἐργάτες τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε οἱ τελευταῖοι αισθάνονται ἄσχημα.

Σάν νά λένε: «Ἐπί τέλους, κάθε μέρα θά δινοῦμε ἐξετάσεις ἀγάπης; Τόσο καιρό κοντά σας, καί δέν μᾶς καταλάβατε;».

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἄνοιγμα - κένωσις - σάρκωσις

Ε Πατὴρ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸ αὐτοῦ τὸν μονογενῆ στὸν κόσμο. Καὶ ὁ Υἱὸς Του, ὁ σαρκωμένος Θεός, ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀποστέλλει τοὺς μαθητές Του στὸν κόσμο (Ἰωάν. ιζ' 18). Καὶ ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει τὸ ἔργο. Ἀποστέλλει καὶ ἀποστέλλεται στὸν κόσμο. Αὐτὸ ἄλλωστε δείχνει ὅτι εἶναι χριστιανικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

• Ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη περισσότερο ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλο αὐτὴ τὴν ἀποστολή. Ἡ λεγόμενη ἱεραποστολή τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι, παρά ἡ ἔκφανσις τῆς ζωῆς τῆς, ὁ χτύπος τῆς καρδιάς τῆς, ἡ προσφορά τῆς ἀγάπης τῆς.

Ἕνας κόσμος χωρὶς Χριστὸ περιμένει τὴν Ἐκκλησία νὰ τὸν εὐαγγελισθῆ. Περιμένει ν' ἀκούσῃ πειστικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀγγελικὰ καὶ ἀρμονικὰ τὸ «Ἴδου εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ὅτι ἐτέθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ» (Λουκ. β' 10).

• Τὸ μήνυμα τῶν Χριστουγέννων δόθηκε ὕστερα ἀπὸ ἓνα ἄνοιγμα, ἀπὸ μιά κένωσι καὶ ἀπὸ μιά σάρκωσι.

Ἄνοιξαν οἱ οὐρανοί.

Ὁ Θεὸς Λόγος «ἐκένωσεν ἑαυτόν».

«Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο».

Τρεῖς πράξεις: Ἀγάπη - ταπείνωσις - πρόσλημμα.

• Ἡ φύσις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀποστολή. Καὶ ἀποστολή σημαίνει λειτουργία τῶν τριῶν αὐτῶν πράξεων:

□ Ἄνοιγμα πρὸς τὸν κόσμο. Ἄνοιγμα ὄχι κατακτητικὸ, ἱμπεριαλιστικὸ, ἀλλὰ ἄνοιγμα ἀγάπης, ἀπελευθερωτικὸ.

□ Κένωσις. Ταπείνωσις. Ἀδείασμα ἀπὸ τὸ ὅποιο μεγαλεῖο δικό μας ἢ τῆς Ἐκκλησίας μας.

□ Σάρκωσις. Πρόσληψις τοῦ κόσμου. Νὰ βιώσουμε τὴν ὁδὴν τοῦ ἄλλου. Νὰ σηκώσουμε τὸ πρόβλημα τοῦ ἐγγύς καὶ

τοῦ μακρὰν. Νὰ ζήσουμε τὸ «ἀντιλαβῶ».

• Γιὰ νὰ εἶναι ἀληθινὴ ἡ ἀποστολή μας στὸν κόσμο, δέν ἀρκεῖ νὰ γίνεταί ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πρέπει νὰ γίνεταί καὶ μέ τὸν τρόπο τοῦ Χριστοῦ, πού πήρε «δούλου μορφήν», πού ἐπέλεξε ὡς τόπο μιά βρώμικη φάτνη, πού πορεύτηκε μέ τὸ λαό, γιὰ τὸ λαό, πού φορτώθηκε τὸ Σταυρό, πού γεύτηκε τὸ θάνατο.

• Δέν σέρνουμε τοὺς ἄλλους στὴν ἀλήθεια, καταφρονώντας τὴν ἐλευθερία τους. Στεκόμαστε ἀλληλέγγυοι στὰ προβλήματα τοῦ κόσμου. Μέ τρόπο ἀληθινῆς ἀγάπης.

Ἡ ἀγάπη μας εἶναι μιά νὸτα ἀπὸ τὸ χριστουγεννιάτικο τραγούδι: «Ἐπὶ γῆς εἰρήνη». «Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἡ ἀγάπη ὑπάρχει μέσα στὸν ἄλλον.

Ἄς... σφάξουμε κι ἐμεῖς κάποιο παιδί μας τὰ Χριστούγεννα. Λέγεταί ἀ τ ο μ ι σ μ ὄ ς . Γιὰ νὰ ζήσῃ ὁ Χριστός. Γιὰ νὰ ζήσῃ ὁ κόσμος.

Κριτήριό τὸ Εὐαγγέλιο

Ε ψήφος τῶν νεοελλήνων μπῆκε καὶ στὶς πρόσφατες ἐκλογές γιὰ τὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκησι στό χιμεῖο τῶν ἀξιῶν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μικροβιο-

ΕἰΚΟ/ΦΙΟ ΗΜΕΡΟ/ΟἶΟ
ΕΤΟΥ" 2011

Τὸ Ἡμερολόγιο τσέπης τοῦ Συλλόγου
μας γιὰ τὸ 2011 εἶναι ἀφιερωμένο
στὸν διάκονο τῶν φτωχῶν καὶ τοῦ λόγου,
στὸν πρωτομάρτυρα τῆς Ἐκκλησίας,

στὸν ΑΓΙΟ ΣΤΕΦΑΝΟ.

Τιμᾶται 1€ (ἓνα εὐρώ).

Γιὰ ποσότητα, ἔκπτωσης 30%.

Τηλ.: 2103212713 καὶ 2109765440.

λογικής εξετάσεως δέν ήταν πάντα θετικό. Πέρα από τὰ ὑψηλά ποσοστά **ἀποχής**, πού φανερώνει ἡ ἀδιαφορία ἢ δυσἀρέσκεια τοῦ κόσμου, καί τὰ ἐκλεγέντα πρόσωπα δέν εἶναι ὅ,τι καλύτερο διαθέτει ἡ κοινωνία.

• Σέ μεγάλο π.χ. Δῆμο, κατά τίς δημοτικές ἐκλογές τῆς 13ης Νοεμβρ. 2010, ὡς στίγμα τῆς πολιτιστικῆς του κουλτούρας ὁ ὑποψήφιος δήμαρχος ἔθεσε στό ψηφοδέλιό ὄνομα ἀτόμου, πού δέν κρύβει τήν **ιδιαιτερότητά** του.

• Καί καλά ὁ ὑποψήφιος δήμαρχος. Μά ὁ λαός; Αὐτό εἶναι τό **ἰνδαλμά** του; Τί θά προσφέρει στά δημοτικά πράγματα ἕνας τέτοιος δημοτικός σύμβουλος;

Οἱ δεκάδες χιλιάδες ψηφοφόροι του δέν ἔβλεπαν τί ἔγραφαν τὰ ἐκλογικά κέντρα; Ἐγραφαν «**Περιφερειακές**» - «**Δημοτικές**» ἐκλογές. Δέν ἔγραφαν «**Καλλιτεχνικές προτιμήσεις!**»

• Καί αὐτά ὡς πρὸς τό μεγάλο Δῆμο τῆς περιφέρειας τῆς Ἀττικῆς. Μεγαλύτερος προβληματισμός ὑπάρχει μέ τήν ἐκλογή στή **Θεσσαλονίκη**. Ὅχι διότι ἐξελέγη δήμαρχος ὑποστηριζόμενος ἀπό τρία κόμματα καί δέν βγήκε ὁ ὑποστηριζόμενος ἀπό ἄλλο κόμμα.

Δέν ἔχει σημασία τό κόμμα. Βρίσκει κανεῖς καί ἱκανούς καί συνειδητούς χριστιανούς, σέ διάφορα κόμματα.

Ἀπρόσμενο ἦταν τό ἀποτέλεσμα στή Θεσσαλονίκη! Ὅχι διότι σέ προηγούμενες ἐκλογικές ἀναμετρήσεις ὁ ἐν λόγω ὑποψήφιος εἶχε χαμηλά ποσοστά, ἀλλά διότι ὁ ἐκλεγείς τώρα δημοτικός ἄρχοντας δέν κρύβει **ἀρνητικές** γύρω ἀπό τό Χριστιανισμό καί τήν Ἐκκλησία ἀντιλήψεις του. Λέγεται, ὅτι σέ προεκλογικές ἐξαγγελίες ἔδειξε προτίμησι νά γίνῃ ὁ τοπικός δημοτικός ραδιοφωνικός σταθμός πύο... ἐλευθεριάζω! Ἐδειξε ἐπίσης προτίμησι νά μετονομαστοῦν ἱστορικοί δρόμοι τῆς Θεσσαλονίκης!

• Ἄς ἐλπίσουμε, ὅτι ὁ νέος δήμαρχος θά σεβαστῇ τήν ἱστορία τῆς Θεσσαλονίκης, πού εἶναι πόλις μέ αἰῶνες πολλούς **χριστιανική παράδοσι**. Ἄς ἐλπίσουμε, ὅτι θά τιμῆσῃ τῆ Θεσσαλονίκη, μιά

πόλι μέ πολύ ζωντανή **ἑλληνική ταυτότητα**.

• Δέν θά θέλαμε τήν ἀνάμειξη τοῦ ὀνόματος τοῦ **Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης π. Ἀνθίμου** στό θέμα τοῦ συγκεκριμένου ὑποψηφίου καί νῦν δημάρχου. Λένε, ὅτι ἀνέβηκε ὁ ἐκλογικός του πῆχυς μετά τῆ γνωστή παρέμβασι τοῦ ἐπισκόπου.

Φαντάζεστε τόν ἀπόστ. Παῦλο ν' ἀνακατεῦται στά τῆς διοικήσεως τῶν τότε πόλεων; Ἰησοῦν Χριστόν κήρυττε. Αὐτό ἀρκοῦσε. Καί ἀρκεῖ.

• Ἄλλ' ἂν διαφωνῇ κανεῖς μέ τήν «ἐκ ζήλου» παρέμβασι τοῦ Μητροπολίτου, φυσικά καί δέν μπορεῖ νά συμφωνῇ μέ **ἀντιχριστιανικές** θέσεις κοσμικοῦ ἄρχοντα. Ἄς εὐχηθοῦμε, ὅτι θά βρίσκονται ἐχέφρονες, πού θά... φρενάρουν τυχόν ἐξτρεμιστικές προτάσεις. Καί μεῖς ἄς προσευχώμαστε:

«**Τό γῆρας, Κύριε, περικράτησον.**»

Σέ καταδικάζω στήν ἄγνοια!

Εταν ἐξαντληθοῦν ὅλες οἱ πέτρες τοῦ λιθβολισμοῦ ἐνός ἀθώου καί ἐκεῖνος ἐξακολουθεῖ νά ζῆ, τότε τοῦ ρίχνουμε τήν τελευταία πέτρα: Τόν ἀγνοοῦμε τελείως. Δέν ἀσχολούμαστε καθόλου μαζί του. Εἶναι κάτι σάν **ταφόπλακα**. Κά-

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἰαγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῖνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ **10 €**. Κύπρου **20 €**.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης **20 €**. Ἀμερικῆς: **δολ. 25.**

Καναδά καί Αὐστραλίας: **δολάρια 30.**

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

τι τέτοιου συμβαίνει με την περίπτωση του Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀττικής καὶ Μεγαρίδος π. **Νικοδήμου (Γκατζιρούλη)**. Καί πάλι θ' ἀσχοληθοῦμε μαζί του, μιά πού ἐμεῖς δέν μποροῦμε νά τόν ἀγνοήσουμε. Δέν μᾶς τό ἐπιτρέπουν οἱ **ιεροὶ Κανόνες**, πού καταπατοῦνται 35 χρόνια, εἰδικά γιά τό πρόσωπό του. Δέν μᾶς τό ἐπιτρέπουν τό **δίκαιο** καί ἡ **ἀγάπη**. Δέν μᾶς τό ἐπιτρέπουν τό ἐκκλησιαστικό **ἦθος** καί ἡ **εὐαγγελική πολιτεία**, πού φωσφορίζουν στήν ὅλη ζωή του.

- Ὁ Μητροπολίτης Νικοδήμος δέν εἶναι καθηρημένος. Εἶναι ἀδικημένος. Καί ὡς κανονικός ἐπίσκοπος ἐνεργεῖ πάντοτε ἐκκλησιαστικά.

Ἀπέστειλε, λοιπόν, **κανονικό ἔγγραφο** πρὸς τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (22 Σεπτ. 2010). Τό ἀπέστειλε διά τοῦ προέδρου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἰερωνύμου.

Ὁ τελευταῖος ὁμως τό **ἀγνόησε** καί τόν ἀγνόησε. Ὅπως ἀντικανονικῶς καί παρανόμως. Ἀσχέτως ἂν συμφωνοῦσε ἢ ὄχι μέ τό περιεχόμενο ἐγγράφου συνεπισκόπου του, ὤφειλε νά τό παραδώσει στόν παραλήπτη, στήν Ἱ. Σύνοδο. Κατακρατεῖ **ταχυδρόμος** ἐπιστολή, ἐπειδή δέν τοῦ ἀρέσει τό περιεχόμενό της;

- Τό ἔγγραφο τοῦ Νικοδήμου τό γνώριζαν ἀρκετοί σύνεδροι τῆς Ἱεραρχίας. Κανένας δέν ἔκανε λόγο περὶ αὐτοῦ. Τό **ἀγνόησαν** καί τόν ἀγνόησαν. Ἄς μή ξεχνᾶμε ὁμως ὅλοι τή φοβερή ἐκείνη ἀγνόηση: «*Οὐκ οἶδα ὑμᾶς*».

- Στίς 10 Μαΐου 2010 ἡ Ἱεραρχία ἔλαβε κάποιον **ἀπόφασι** σχετικά μέ τό ἀνυπαρκτο ἐπιτίμιο τῆς ἀκουωνησίας τοῦ Νικοδήμου. Ἡ ἀπόφασις δημοσιοποιήθηκε στά ἠλεκτρονικά καί τά ἄλλα μέσα. Ὁρίστηκε καί ἐπιτροπή ἐπισκόπων νά τήν μεταφέρει στόν ἐνδιαφερόμενο (τόν Νικόδημο). Μέχρι σήμερα οὐδέν κοινοποιήθηκε στόν Νικόδημο. Τόν **ἀγνόησαν** καί τόν ἀγνοοῦν.

- Ἀσχολήθηκαν μέ τήν περίπτωσί του. Δέν ἔπρεπε, τουλάχιστον αὐτή τή φορά (στίς 10 Μαΐου) νά τόν καλέσουν, νά τόν ἀκούσουν; Συνέχισαν τήν παράδοσι τῶν

ἀρχιερέων τῆς τελευταίας 35ετίας. «*Σέ ἀγνοοῦμε καί θά σέ ἀγνοοῦμε!*»

- Ὑπάρχουν ἐπίσκοποι στήν Ἱεραρχία, πού δέν θέλουν νά σηκώσουν καί αὐτοί τό βάρος τῆς ἀδικίας ἐναντίον ἐνός ἀθώου συνεπισκόπου τους. Ἄς ὑψώσουν φωνή. Μπορεῖ νά ἀκούσῃ ὁ Μακαριώτατος.

- Ὅσο γιά σᾶς, σεβάσμιε ἐπίσκοπε Νικόδημε, ἀρκεῖ πού δέν σᾶς ἀγνοεῖ ὁ Κύριος. Ὁ τῆς **δικαιοσύνης στέφανος** εἶναι γιά κάθε ἀποστολική καί πατερική πορεία, καί τή δική σας.

Κρίσις καί σπατάλη

Ὁ λαός στέκει πάντα δίπλα στίς ἀνάγκες τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνισχύει τό φιλανθρωπικό της ἔργο. Πρὸς τί, λοιπόν, οἱ **λειψανοανταλλαγές**; Ἐννοοῦμε τό γύρισμα ἰ. λειψάνων ἀπό πόλι σέ πόλι, ἀπό ἐνορία σέ ἐνορία.

- Σῶζονται οἱ ἄνθρωποι μέ μιά ἀπλῆ προσκύνησι λειψάνου, χωρίς **μετάνοια** καί **ἀλλαγὴ** τρόπου ζωῆς;

- Ὁ λόγος τοῦ τριγυρίσματος τῶν ἰ. λειψάνων εἶναι κυρίως **χρηματικός**. «*Ἄδειασαν τά παγκάρια μέ τήν κρίσι*», ἔλεγε κληρικός, γιά νά δικαιολογήσῃ τή μεταφορά στήν ἐνορία του ἰ. λειψάνου!

- Ἄν θέλουμε νά δείξουμε καλό παράδειγμα ἐξοικονομήσεως χρημάτων, μποροῦμε ἄλλες ἐνέργειες νά κάνουμε, ὅπως:

- Νά σταματήσουν τά **πολυαρχιερατικά** πανηγύρια· στοιχίζουν χιλιάδες εὐρώ.

- Νά σταματήσῃ ἡ σπατάλη μέ τά πολυτελέστατα περιοδικά Μητροπόλεων, πού προβάλλουν τήν κουφότητα μερικῶν δεσποτάδων.

Περιοδικό στήν Κύπρο, χρηματοδοτούμενο ἀπό πλοῦσια Μονή, ζυγίζει (κάθε τεῦχος του) πάνω ἀπό δύο κιλά! Στό πανάκριβο χαρτί του φιγουράρει τουλάχιστον ἐξήντα φορές τό πρόσωπο τοῦ Μητροπολίτου. Σέ περιοδικό νησιωτικῆς Μητροπόλεως, ἀντί γιά πουλιὰ τοῦ Αἰγαίου, εἶδαμε ἑκατό καί πλέον φωτογραφίες τοῦ ἐκεῖ Μητροπολίτου!

Ἐμπυρίζεται ὁ **φτωχός** καί ἀπό τήν **ἐπίδειξι** καί ἀπό τή **σπατάλη**.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ «ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ» 2010

Κύρια άρθρα

Πρότυπο ὁ Ἀρχηγός μας, σελ. 1. Τά «ἄν» τοῦ Ἀσώτου, σελ. 17. Ὁ Ἀρχιερέας τοῦ Σταυροῦ, σελ. 33. Γιά μᾶς καί μέ μᾶς, σελ. 49. Διαχασμός: Φταίει ὁ Χριστός; σελ. 65. Κάθε μέρα χριστιανοί, σελ. 81. Χωραίει ὁ Χριστός; σελ. 97. Ἡ χριστιανή γυναίκα, σελ. 113. Ποιός ὁ προϊστάμενος; σελ. 129. Ποιός ἐκπαιδεύεται; σελ. 145. Γονική παροχή, σελ. 161. Ποῦ δέν γεννιέται; σελ. 177.

Ἐορτολογικά-Λειτουργικά

Σάν τούς ἄλλους... (Τελώνου-Φαρισαίου), σελ. 5. Ἄν ἀγαπᾶμε τούς νεκρούς... - Ψυχοσάββατο σελ. 21. Πάσχα: Τρόπος ζωῆς, σελ. 69. Μαρίνα ἡ παρθενομάρτυς, σελ. 108. Ἡ ἀναγκαία ἀλλαγὴ (τοῦ Προδρόμου), σελ. 124. Χρυσόστομος ὁ ἀνεπανάληπτος, σελ. 164. Ὁ ἄβατος ἔγινε βατός, σελ. 180.

Γνωριμία μέ τόν Παῦλο

Β' Κορ. α' 13-14: Εὐθύτητα καί ἀγάπη, σελ. 10. Β' Κορ. α' 15-17: Στά χέρια τοῦ Θεοῦ, σελ. 26. Β' Κορ. α' 18-20: Τό Ναί καί τό Ὅχι τοῦ Θεοῦ, σελ. 42. Β' Κορ. α' 21-24: Χρισμένοι ποιμένας ὁ Παῦλος, σελ. 58. Β' Κορ. β' 1-3: Λύπη καί χαρά, σελ. 74. Β' Κορ. β' 3-5: Πόνος, πού φέρνει τή χαρά, σελ. 90. Β' Κορ. β' 6-8: Ἀγάπη καί μετάνοια, σελ. 106. Β' Κορ. β' 9-11: Συγγνώμη τῆς Ἐκκλησίας, σελ. 122. Β' Κορ. β' 12-14: Ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστοῦ, σελ. 138. Β' Κορ. ια' 23-27: Γιατί ὑπέστη ὅσα ὑπέστη ὁ ἀπόστολος Παῦλος; σελ. 151. Β' Κορ. β' 14-16: Ἄλλοι σώζονται, ἄλλοι κολάζονται, σελ. 154. Β' Κορ. β' 16-17: Κατενώπιον Θεοῦ, σελ. 170. Β' Κορ. γ' 1: Ἀναγκαῖες συστάσεις, σελ. 186.

Πρόσχωμεν

Λειτουργικά ΑΤΟΠΗΜΑΤΑ καί ἀτοπήματα! σελ. 8. Καμιά δοκιμασία γιά τίς χειροτονίες; σελ. 24. Ὁ ἅγιος Κοσμάς γιά τόν τρόπο τῆς Λειτουργίας, σελ. 40. Ἐν ὄψει τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας, σελ. 56. Λατρευτική σύναξις, σελ. 72. Σύναξις τῆς Ἐκκλησίας, σελ. 88. Ὁ σκοπός τῆς λατρευτικῆς συναξέως, σελ. 104. Λαχτάρα θείας Κοινωνίας, σελ. 120. Ἐκκλησιασμός, σελ. 136. Ἀποκοπή ἀπό τά μυστήρια, σελ. 152. Ὅλα τά μέλη στή σύναξι, σελ. 168. Γιά μιᾶ ἐλκυστική λατρεία, σελ. 184.

Πατερικά

Χρυσόστομος γιά τόν Παῦλο, σελ. 23. Μεγά-

λη Τεσσαρακοστή (ἀληθινή καί τιμημένη), σελ. 28. Ὁ Χρυσόστομος γιά τό Σταυρό, σελ. 39. Ὁ Χρυσόστομος γιά τήν Ἀνάστασι, σελ. 55. Ὁ Χρυσόστομος γιά τήν Ἀνάληψι, σελ. 71. Χρυσόστομος γιά τόν Παῦλο, σελ. 87. Ὁ Χρυσόστομος γιά τήν ἐλεημοσύνη, σελ. 103. Ὁ Χρυσόστομος γιά τή φιλαργυρία, σελ. 119. Ὁ Χρυσόστομος γιά τή χαρά, σελ. 135. Ὁ Χρυσόστομος γιά τόν ἱεροκῆρυκα, σελ. 150.

Θεολογικά

Κένωσις τοῦ λόγου, σελ. 37. Ὁ ὕμνος τῆς Ἀναστάσεως, σελ. 53. Λατρεία ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ, σελ. 101. Γλῶσσα λατρείας ἢ λατρεία τῆς γλώσσας; 118. Λατρεία ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ, σελ. 133. Θά θυσιάσουμε τή λειτουργική μας ζωὴ στό βωμό τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσας; σελ. 134. Πολλοί οἱ ἀντίχριστοι, σελ. 182.

Διάφορα

Τό χαμόγελο τοῦ οὐρανοῦ (ὕμνος κατασκευάσεως), σελ. 139.

Ἐκδημίες

Ἀσκητής ἐφάμιλλος τῶν παλαιῶν: † ἀρχιμ. Εὐσέβιος Βίττης — Ἱεραπόστολος πρεσβύτερος: † ἱερεὺς Βασιλείου Ἡλιάκης — Ζηλωτῆς καλῶν ἔργων: † Κυριάκος Μαυρόπουλος — Τό ἐπάγγελμα τῆς θεοσέβειας: † Γεωργία Θ. Μπότζιου, σελ. 14. Ὁ πρεσβύτερος τῆς μετάνοιας: † πρωτοπρ. Ἄγγελος Τόλιας — Ἐδρα-κελλί-οὐρανός!: † μοναχός Γερμανός Σκορδιάς, σελ. 44. Ὁ πιό πολύτεκνος ἀστυνομικός: † Γεώργιος Παρασύρης, σελ. 60. Ὁλος προσφορά στό Θεό: † Ἀρχιμ. Μάρκος Μανώλης - Πενήντα χρόνια ἀνηφόρα: † Νικόλαος Μαρκαντώνης, σελ. 85- 86. Γενναῖο παλληκάρι: † Γεώργιος Π. Λυκάκης, σελ. 140. Ὅχι θρήνος: εἶναι θρύλος: † Ὁ πατήρ Αὐγουστίνος Καντιώτης, σελ. 148. Ἐνας ἀληθινός προφήτης: † Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης, σελ. 151. † Αὐγουστίνος ὁ ἱεροκῆρυξ, σελ. 157. Ὁ Χρυσόστομικός Αὐγουστίνος Καντιώτης, σελ. 172.

Ἐλεύθεροι σχολιασμοί

Οἱ Ἅγιοι καί ὁ κόσμος - Ἰδιωτικές ἀγιοκατατάξεις! - Παρουσία καί παρρησία - Ἡ τόλμη τοῦ βούρκου! σελ. 12-16. — Κουτσαίνουμε καί στά δυό - Ἰθαγένεια καί ταυτότητα! - Ἀπό τόν Δραγούμη στήν Δραγώνα! - Ἄντι - Καλλικράτης! - Δημοκρατία ἢ κλεπτοκρατία; - Δι-

ψᾶνε, πεινᾶνε, θρηνοῦν! σελ. 28-32. — Ἐξω τῆς παρεμβολῆς! - Πάλι μέ τόν κ. Μπεζενίτη; - Δέν εἶχε ἄλλη πρότασι; - Γιά τήν ἀγάπη καί γιά τό διάβολο; - Θυσία ἤ ὀλιγάρκεια; - Νέο αἶμα στόν ἔθνικό κορμό, σελ. 45-48. — Τύπος καί οὐσία - Ὅχι καί ἄκυρα τά μυστήρια! - Ὁ τιμημένος τῆς ἀτιμίας - Ἀφροδίτη τῆς Μήλου καί Χριστός! - Προσφορά μισθῶν - Ἀναγκαῖες διευκρινίσεις, σελ. 61-64. — Πίστις, ἀγάπη, ὑπομονή - Τό ἀμπέλι καί οἱ ἀμπελοφάγοι - Ὑπόδειγμα ἤ πρόκλησις; - Καῦσις καί ἐλευθερία - Ἡ ρίζα τῆς κρίσεως, σελ. 77-80. — Πίστις, ἀγάπη, ὑπομονή - Τό ἀμπέλι καί οἱ ἀμπελοφάγοι - Ὑπόδειγμα ἤ πρόκλησις; - Καῦσις καί ἐλευθερία! - Ἡ ρίζα τῆς κρίσεως, σελ. 93-96. — Χάρισμα καί δωρεά - Θά μᾶς διχάσῃ ὁ Πάπας; - Κράτος - πειρατής! - Ὁρόνοι βασισμένοι στήν ἀδικία! - Ἡ ζῶη τοῦ παιδιοῦ καμμιᾶ ἀξία! σελ. 109-112. — Κληρονόμοι ζωῆς αἰωνίου - Λαθρομετανάστες καί λαθροχειρες - Μίτρες καί ἀπλότητα - Ἀνίερος «μαγαρισμός» - Δεός, ὄχι ρητορεία, σελ. 125-128. — Παιδεία; Ποιός παιδεύεται; - Δώστε, σῶστε, σωθῆτε! - Σταυρωθήτω! Γιά νά μή γίνεταί θόρυβος! - Ἀθλητισμός ἢ ἀληθισμός;

σελ. 141-144. — Ζητεῖται κορινθία! - Βαφτίσια καί αὔξησης ὑπουργείων! - Πάπας καί συγγνώμη - Ἡ κρίσις δέν ἀγγίζει τοὺς 300! σελ. 157-160. — Ποιός εἶναι αἰρετικός; - Τό ἀναγκαιότερο ἐξορίζεται - Γιά ποῦ κεφάλαιο; - Τήν πραγματικότητα νά φοβώμαστε, σελ. 173-176. — Ἄνοιγμα, κένωσις, σάρκωσις - Μποτάρης, Ψινάκης - Σέ καταδικάζω στήν ἄγνοια! - Κρίσις καί σπατάλη, σελ. 188-191.

Χριστούγεννα

μικρό βιβλίον
γιά ἀναμνηστικό
σέ κατηχητικά,
σέ κηρύγματα,
σέ ἀγιογραφικούς
κύκλους.
Σελίδες 128.
τιμῆ: 2 εὐρώ.

Τηλ.: 2103212713 καί 2109765440.

Πατερικός τόμος γιά Χριστουγεννιάτικο δῶρο

Μόλις κυκλοφόρησε

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη

ὁ πρῶτος τόμος τοῦ Πατερικοῦ ἔργου μέ τίτλο:

Χρυσοστομικό λεξικό

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μιλάει γιά ὅλα τά θέματα στή γλῶσσα του καί στή γλῶσσα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ ἐργασία αὐτή τοῦ ἱεροκήρυκος ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη προσφέρει μικρά κείμενα ἀπό τά ἔργα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, στό πρωτότυπο καί στή δημοτική.

Τό ὅλο ἔργο θά ὀλοκληρωθῆ σέ 5 τόμους (μέ καλλιτεχνική βιβλιοδεσία). Ὁ πρῶτος τόμος, πού κυκλοφορεῖ, περιλαμβάνει τά θέματα ἀπό τά γράμματα Α, Β, Γ. Ἀποτελεῖται ἀπό 480 σελ. μεγάλου σχήματος (17 x 25). Περιλαμβάνει περίπου 2.000 λήμματα (θέματα). Τό ὅλο ἔργο θά παρουσιάζη 10.000 θέματα. Δέν ὑπάρχει ζήτημα, πού δέν ἔχει μιλήσει ὁ μέγας Πατήρ, ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Καί γιά ὅλα μιλάει παραστατικά, μέ καταπληκτικά παραδείγματα.

Ὁ τόμος τιμᾶται 20 εὐρώ. Γιά παραγγελίες στά τηλέφωνα: 2103212713, 2103212107 καί 2109765440. Ἡ στή διεύθυνσι: Ἄρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη, Χριστοκοπίδου 12, 10554 Ἀθήνα.

